

което при най-лоши условия става у насъ. Нашитѣ тютюнопроизводители за брожилници на своя тютюнъ иматъ тѣснитѣ си яхъри, кжщята си, дори курници, както по-горѣ спомѣнахъ. Помѣщенията, съ които си служатъ селянитѣ за запазване на тютюня въ врѣме на сушенето му отъ дъждове и вѣтрове и за броженето му, освѣнъ гдѣто не сж пригодни за работата, нъ сж и твърдѣ тѣсни, за да побератъ едно по-голѣмо количество тютюнъ. Тая е една отъ важнитѣ причини, за да не сѣятъ по-голѣми пространства съ тютюнъ земеделцитѣ отъ Бинкосъ. Много отъ тѣхъ, напримѣръ, когато ги запитахъ, защо не сѣятъ по-вече ниви съ тютюнъ, отговориха: „нали виждашъ, че ние този тютюнъ, който сега сѣемъ, нѣма дѣ да запазимъ, въ случай на дъждъ, та ако имаме по-вече, какво ще го правимъ?“ И при всичко, че тѣ сами признаватъ, какво че имъ липсватъ помѣщения, за да могатъ едно по-голѣмо количество тютюнъ да произвождатъ, никой отъ тѣхъ не се е потрудилъ да направи поне едно какво да е помѣщение отъ плетъ, каквито сж яхъритѣ имъ и които нищо друго не струватъ, освѣнъ трудъ вмѣсто лѣжане по кръчмитѣ зимно врѣме и сума празнични дни отъ рода на вълчитѣ и мишитѣ. За да бждатъ нашитѣ селяни дѣйствително прѣдприемчиви и трудолюбиви, трѣба потикъ отъ всѣка страна и отъ всички ни.

6) Качеството на тютюня зависи, както отъ обработването, сушенето, кипенето му и пр. така и отъ *сортътъ на тютюня*. Сортоветѣ, които нашитѣ тютюнопроизводители обработватъ, не сж отъ най-лошитѣ. Въ Бинкосъ, както и другадѣ въ окръга, гдѣто обработватъ тютюня се сѣятъ най-много сортоветѣ, познати на населението подъ тѣзи имена: 1) кула-тютюнъ (бѣло-цвѣтенъ) съ широки, голѣми и пѣжни листа, 2) юкюсъ-дили, (волски езикъ), съ червени цвѣтове, по-чисти и по-вече плътни и 3) кърджалията, който израства много високо и се окършва много отъ вѣтъра. Отъ тѣзи сортове най-много се сѣе първия, който дава много, въ килограми, листа, съ жълтъ цвѣтъ; купува се за слабъ